

mener jeg derfor, at man ikke nu og ved denne Leilighed skal fritage for Stempelpligten. Jeg er gaaet ud fra, at de Beviser, hvorom der i Lovudkastet handles, de nemlig, som de nævnte Foreninger udgive til deres Debitorer, ere komne op efter 1861; dengang kjendte man, i den Retning, her er Tale om, kun Assistentshuset og de private Pantelaanekontorer, som laante ud imod haandsaaet Pant for at skaffe sig en overdreven stor Rente af deres Penge; men senere har der viist sig en Bestræbelse, ikke blot i Kjøbenhavn, men ogsaa i Kjøbstæderne, for at skaffe den fattigere Befolkning Laan paa haandsaaet Pant imod en billigere Rente. Det er for at hjælpe slige Foreninger i Konkurrencen, om jeg saa maa sige, med dem, som drive disse Forretninger for at skaffe sig en ublu Fordeel, at dette Lovudkast er foreslaagt. Jeg troer ikke, at dette Niemed vilde opnaaes ved at udvide, hvad jeg med eet Ord vilde kalde Bevillingssystemet. Man er ikke i denne Lov gaaet tilbage til Bevillingssystemet for at have den Fornøielse at give Bevillinger og kunne vise Gavn imod En og Ugunst imod en Anden; det kan ikke være behageligt for Ministeriet at afgjøre, om den Pantelaaner eller det Selskab skal have Begunstigelsen eller ikke, men man har troet kun paa denne Maade, efterat have indhentet Erklæring fra Kommunal- og Politiautoriteterne, at kunne sikke sig imod, at Begunstigelsen blev meddeelt Andre end dem, der burde have den. — Forsaavidt det er foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 4de Valgkreds (N. Jensen), at udvide Begunstigelsen til alle Laan mod haandsaaet Pant, da vilde en saadan Bestemmelse indeholde en væsentlig Forandring i Loven af 19de Februar 1861, og forsaauidt man har meent at undgaae dette ved at indskrænke Fritagelsen til Laan indtil et vist Beløb, f. Ex. 25 Rd., da er det let at indsee, at dette kan lede til en Omgaaen af Loven af Stempel-papiir med Hensyn til Laan mod haandsaaet Pant overhovedet, idet man da kun behøver at dele et større Laan i mindre Dele. — Den almindelige Bemærkning, der af et æret Medlem er fremsat, at man ved en saadan Stempelbeskatning beskatte de Trængende, er sand nok, men det gjør man ved enhver Beskatning

af Laan overhovedet. — Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen) har meent, at disse Begunstigelses kun burde tilstaaes Selskaber. Jeg troer ikke, at der vilde opnaaes noget Væsentligt derved, thi det er en let Sag for enhver Mand i denne Henseende at give sig Udseende af at være et „Selskab“; han kan nemlig let forene sig med flere, idelmindste nominelt, om at etablere en saadan Forretning, og naar Forretningen da ellers var af den Besskaffenhed, at den burde have Begunstigelsen, vilde man ikke kunne nægte ham den. — Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Nimestad) bemærkede, at § 2, forsaauidt den siger, at Fritagelsen ikke skal gjælde om Transporter af de paagjældende Dokumenter, ikke var praktisk. Det er vist, og det ligger i Sagens Natur, at disse Dokumenter i Reglen ikke transporteres, men det skeer dog ofte gennem Retsfager, efter hvad jeg af egen personlig Erfaring veed, at saadanne Dokumenter indkomme til Ministeriet til Stempeling. Det skeer navnlig med Hensyn til private Pantelaanekontorer, idet Den, som har laant, naar der opstaaer Uenighed imellem ham og Pantelaaneren, jævnlig transporterer sit Beviis til en Kommissiøner, som da forfølger Sagen for Ketten. I saadanne Tilfælde foreligger Transport, i andre Tilfælde, indrømmer jeg, finder dette neppe Sted.

N. Jensen: Jeg kan dog ikke indsee, at den almindelige Fritagelse for Stempelafgift, som jeg henledebe Opmærksomheden paa, skulde være saa særdeles afvigende fra det Princip, der er nedlagt i Stempeloven, thi det vilde kun være en Udvidelse af det, som man har fulgt ved at fritage Assistenthusledere for en saadan Afgift, da det er klart, at de Dokumenter, hvorom der er Tale i Lovudkastet, ere at betragte som Assistenthusledere. Hele Forskjellen er den, at disse Sebler udstedes af et Kontor, som for Statens Regning gjør sig en meget bethdelig Indtægt, medens de andre udstedes af Private. — Maa jeg tilføie den Bemærkning, at det er overordentlig langt fra, at jeg har næret nogen Tvivl om, at den høitagtede Minister jo vilde an-